

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/685**z dnia 28 kwietnia 2022 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 333/2007 w odniesieniu do wymogów dotyczących pobierania próbek w przypadku ryb i zwierząt lądowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 333/2007 ⁽²⁾ ustanowiono metody pobierania próbek i analizy do celów kontroli poziomów pierwiastków śladowych i zanieczyszczeń procesowych w środkach spożywczych.
- (2) W części B załącznika do rozporządzenia (WE) nr 333/2007 ustanowiono przepisy szczegółowe dotyczące pobierania próbek dużych ryb przybywających w dużych partiach, zgodnie z którymi to przepisami należy pobierać próbki ze środkowej części takich ryb. Ponieważ w niektórych przypadkach może to mieć duży wpływ na produkt, należy przewidzieć alternatywne wymogi dotyczące pobierania próbek, aby umożliwić pobieranie próbek również z głowy lub ogona. Ponadto należy ustanowić jednolite wymogi w odniesieniu do części ryb, z których pobiera się próbki, w zależności od różnej wielkości ryb, ponieważ takie wymogi zapewniają lepszą porównywalność wyników analiz w całej Unii.
- (3) W związku ze zmienionymi wymogami dotyczącymi pobierania próbek ryb należy również zmienić definicję „partii” oraz wprowadzić definicję „porównywalnej wielkości lub masy”.
- (4) W załączniku IV do dyrektywy Rady 96/23/WE ⁽³⁾ określono wymogi dotyczące pobierania próbek ze zwierząt lądowych i z produktów akwakultury do celów analizy pozostałości i zanieczyszczeń. Dyrektywa 96/23/WE została uchylona rozporządzeniem (UE) 2017/625, ale na mocy art. 150 tego rozporządzenia dyrektywa ta ma nadal zastosowanie do dnia 14 grudnia 2022 r. Uwzględniając wygaśnięcie tych środków przejściowych dotyczących stosowania dyrektywy 96/23/WE, wspomniane wymogi należy określić w rozporządzeniu (WE) nr 333/2007, aby stosować je od dnia 15 grudnia 2022 r.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 333/2007.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów kontroli poziomów pierwiastków śladowych i zanieczyszczeń procesowych w środkach spożywczych (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 29).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 333/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Załącznik stosuje się od dnia 15 grudnia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 333/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A wprowadza się następujące zmiany:

a) definicja terminu „partia” otrzymuje brzmienie:

„partia»: możliwa do zidentyfikowania ilość żywności, która została dostarczona w jednym terminie i co do której urzędnik stwierdził, że posiada takie wspólne właściwości jak pochodzenie, odmiana, gatunek, obszar połowu, rodzaj opakowania, pakowacz, nadawca lub oznakowania;”;

b) dodaje się definicję w brzmieniu:

„porównywalna wielkość lub masa»: różnica wielkości lub masy nie przekracza 50 %.”;

2) w części B wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt B.2.3 otrzymuje brzmienie:

„B.2.3. Przepisy szczegółowe dotyczące pobierania próbek z partii zawierających całe ryby o porównywalnej wielkości lub masie

Liczba próbek pierwotnych, które należy pobrać z partii, jest określona w tabeli 3. Próbka zbiorcza otrzymana z połączenia wszystkich próbek pierwotnych musi ważyć co najmniej 1 kilogram (zob. pkt B.2.2).

— Jeżeli partia, z której należy pobrać próbki, zawiera małe ryby (poszczególne ryby ważą mniej niż 1 kilogram), jako próbkę pierwotną w celu utworzenia próbki zbiorczej pobiera się całą rybę. Jeżeli otrzymana w ten sposób próbka zbiorcza waży więcej niż 3 kilogramy, próbki pierwotne mogą składać się ze środkowych części ryb tworzących próbkę zbiorczą, przy czym każda część środkowa waży przynajmniej 100 gramów. Do homogenizacji próbki używa się całej części, do której stosuje się najwyższy dopuszczalny poziom.

Środkowa część ryby to część, w której znajduje się środek ciężkości. W większości przypadków środek ciężkości ulokowany jest przy płetwie grzbietowej (w przypadku ryb posiadających płetwę grzbietową) lub w połowie odległości między skrzelami a odbytem.

— Jeżeli partia, z której należy pobrać próbki, zawiera większe ryby (poszczególne ryby ważą więcej niż 1 kilogram), próbka pierwotna składa się ze środkowej części ryby. Każda próbka pierwotna waży co najmniej 100 gramów.

W przypadku ryb średniej wielkości (powyżej 1 kilograma i poniżej 6 kilogramów) jako próbkę pierwotną pobiera się płat ryby od kręgosłupa do brzucha ze środkowej części ryby.

W przypadku bardzo dużych ryb (powyżej 6 kilogramów) próbkę pierwotną pobiera się z prawej strony (patrząc od przodu) mięśnia grzbietowo-bocznego w środkowej części ryby. Jeżeli pobranie próbki z takiego miejsca w środkowej części ryby spowodowałoby znaczną szkodę ekonomiczną, za wystarczające niezależnie od wielkości partii można uznać pobranie trzech próbek pierwotnych o masie co najmniej 350 gramów każda, lub alternatywnie trzy próbki pierwotne o masie co najmniej 350 gramów każda, składające się w równych częściach (po 175 gramów) z mięśnia w pobliżu ogona oraz mięśnia w pobliżu głowy każdej ryby, można uznać za wystarczające niezależnie od wielkości partii.”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„B.2.4. Przepisy szczegółowe dotyczące pobierania próbek z partii ryb zawierającej całe ryby o różnej wielkości lub masie

Zastosowanie mają przepisy pkt B.2.3 odnoszące się do składu próbki.

Jeżeli przeważa dana klasa lub kategoria wielkości lub masy (ok. 80 % partii lub więcej), próbkę pobiera się z ryb, których wielkość lub masa są przeważające. Próbka ta uważana jest za reprezentatywną dla całej partii.

Jeżeli nie przeważa żadna klasa lub kategoria wielkości lub masy, należy zapewnić, aby ryby wybrane do próbki były reprezentatywne dla całej partii. Szczegółowe wytyczne postępowania w takich przypadkach znajdują się w „Wytycznych pobierania próbek z całych ryb o różnej wielkości lub masie” (*).

B.2.5. Przepisy szczegółowe dotyczące pobierania próbek ze zwierząt lądowych

W przypadku mięsa i podrobów świń, bydła, owiec, kóz i koniowatych pobiera się próbkę o masie 1 kilograma od co najmniej jednego zwierzęcia. Jeżeli jest to konieczne do uzyskania próbki o masie 1 kilograma, pobiera się próbki o równej masie od więcej niż jednego zwierzęcia.

W przypadku mięsa drobiowego pobiera się próbki o równej masie od co najmniej trzech zwierząt w celu uzyskania próbki zbiorczej o masie 1 kilograma. W przypadku podrobów z drobiu pobiera się próbki o równej masie od co najmniej trzech zwierząt w celu uzyskania próbki zbiorczej o masie 300 gramów.

W przypadku mięsa i podrobów zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych i dzikich zwierząt lądowych pobiera się próbkę o masie 300 gramów od co najmniej jednego zwierzęcia. Jeżeli jest to konieczne do uzyskania próbki o masie 300 gramów, pobiera się próbki o równej masie od więcej niż jednego zwierzęcia.

(*) <https://ec.europa.eu/food/safety/chemical-safety/contaminants/sampling-and-analysis>”;

3) punkt C.2.1 otrzymuje brzmienie:

„C.2.1. Środki ostrożności i ogólne wytyczne

Podstawowym wymaganiem jest uzyskanie reprezentatywnej i jednorodnej próbki laboratoryjnej bez wprowadzenia wtórnych zanieczyszczeń.

Do homogenizacji próbki wykorzystuje się całą część, do której stosuje się najwyższy dopuszczalny poziom.

W przypadku produktów innych niż ryby do przygotowania próbki laboratoryjnej wykorzystuje się cały materiał próbki dostarczonej do laboratorium.

W przypadku ryb cały materiał próbki dostarczonej do laboratorium poddaje się homogenizacji. Do przygotowania próbki laboratoryjnej wykorzystuje się reprezentatywną część lub ilość zhomogenizowanej próbki zbiorczej.

Zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 ustala się na podstawie poziomów oznaczonych w próbkach laboratoryjnych.”.
